

IZABELA FIRLOVÁ ŘÍKÁ V ROZHOVORU PRO TÝDENÍK:

„Nejsem typická herečka, co by jela na kariéru. Radši hraju vedlejší role než ty hlavní“

KLÁRA HUVAROVÁ

V premiéře Zkrocení zlé ženy v rámci Letních shakespearovských slavností dostala jednu z hlavních rolí mladá herečka souboru Národního divadla moravskoslezského Izabela Firlová. Na Slezsko-ostavském hradě vystupuje v roli Bianky, sestry Kateřiny. Svou hereckou kariéru začala Izabela Firlová v Českém Těšíně, přitom vystudovala střední zdravotnickou školu, strávila dva roky polonistikou na Ostravské univerzitě, nakonec se ovšem stala absolventkou pražské DAMU. V Ostravě ji diváci mohou znát například z her Paní Bovaryová, Velký Gatsby nebo Zamílovaný Shakespeare. V rozhovoru pro týdeník se rozovídala o své cestě k herectví, o vztahu k češtině i o postavě Bianky.

Kým jste si myslela, že budete, když jste šla na střední zdravotnickou školu?

To ještě musím podotknout, co bylo před zdravotnickou školou. Měla jsem totiž svůj cíl být návrhářkou, protože míluju módu a design. Ale v patnácti mi to holt nebylo umožněno, protože mamka si neuměla představit, že bych bydlela někde na internátě a domů jezdila jen na víkendy. A v okolí Ostravy žádná taková škola nebyla. Ještě jsem uvažovala o gymplu, ale nakonec jsem zvolila zdravotnickou školu. Když jsem tam studovala, myslela jsem si, že budu psycholožka, protože je

to jedna z cest, které by mě taky bavily. Ale to, že dělám herectví, je jedna velká náhoda.

A herectví vám do života přišlo kdy?

Já jsem vždycky hrála ve školních divadelních kroužcích, bavilo mě to, ale nikdy jsem tomu nedávala velkou šanci. Po základce se mi ovšem naskytl nabídka hrát na polské scéně v Českém Těšíně. Šla jsem na casting, nějakým zázrakem ho vyhrála a vydržela jsem tam necelé dva roky. Ke konci střední mi všichni říkali, ať jdu na herectví, protože jsem vyhrála pár recitačních soutěží a měli pocit, že ve mně něco je. Takže takhle to celé vzniklo.

Neuvažovala jste někdy o tom, že půjdete studovat herectví do Polska?

Uvažovala. Ale když jsem se v osmnácti rozhodovala, tak jsem byla zařatá, že herectví chci studovat jedinečně v Česku. Chtěla jsem si zdokonalit češtinu a taky mě české divadlo bavilo víc než polské. Později když jsem končila čtvrták na DAMU, tak jsem měla namířeno do Krakova nebo do Varšavy na Erasmus, ale z toho nakonec sešlo. Je mi to líto, protože jsem si to chtěla zkusit, učí se tam totiž o dost jinak.

Říkáte, že se vám více líbilo české divadlo než polské. Jaký je mezi nimi rozdíl? A máte ještě přehled o polské scéně?

Kdysi jsem ten přehled měla. Když jsem měla tenhle názor, tak jsem byla i dost ovlivněna literaturou – víc mě zajímala ta česká než polská. Poláci v divadle i v literatuře hodně jedou na patos, a mě to hrozně štválo.

Teď to bohužel posoudit nemůžu, protože jsem dlouho nebyla na polském představení. Ale náš umělecký šéf v NDM Vojta Štěpánek se ve východní scéně dobře vyzná a říká, že aktuálně je divadlo v Polsku na skvělé úrovni.

Na DAMU vás vzali na druhý pokus a většinou herci říkají, že nebyli přijati hned napoprvé, ale museli to zkoušet víckrát. Čím to je?

totiž hrajeme divadlo na divadle a myslím, že Zkrocení zlé ženy by se tak mělo hrát.

Jak byste popsala svou postavu Bianky?

Rozhodně je chytrá, pracuje s tím, že je nádherná, a využívá své ženskosti. Strašně si líbí v tom, že má spoustu nápadníků – hraje si s nimi, byť se jí nelíbí, jen si užívá jejich pozornosti. Legrace končí, až když si vezme Lucenzia. Není to žádný opak Kateřiny, obě jsou docela mrchy. Neděláme z ní žádnou blbou naivku, ale je to trochu fillena, která dělá Kateřině naschvály a provokuje ji.

Čím si odůvodňujete to, že si ze všech nápadníků nakonec za manžela vybere Lucenzia?

HEREČKA souboru Národního divadla moravskoslezského Izabela Firlová. Na Slezskoostravském hradě vystupuje v roli Bianky. Snímky: archiv LSS

Člověk tam musí projít třemi koly: první je síť všech zájemců, kterou propustí zhruba stovku lidí do druhého kola, tam ještě není tak těžké se dostat. Do třetího kola se dostane už jen okolo třiceti lidí, o kterých předpokládají, že mají nějaký talent a potenciál, se kterým se dá pracovat. Tam už hledí na vizáž, charakter a jiné faktory podle daného profesora, který otevírá ročník. Jsou takoví, kteří si vyběrají individuality, já jsem měla profesorku, která tvořila takový malý divadelní soubor – hledala si studenty tak, aby spolu mohli pracovat. Do budoucna to bylo nepraktické, ale na ty čtyři roky to bylo fajn, protože jsme spolu byli v pohodě, nezáviděli jsme si a nemuseli jsme se hádat, jako tomu bylo jinde.

Narážela jste někdy na to, že váš rodný jazyk není čeština? V cizím jazyce se přece jen člověk jinak cítí a nemusí být úplně ve své kůži...

Ano, přesně tak to bylo.

V Praze jsem byla trochu uzavřená. Když za mnou přijela moje nejlepší kamarádka, hned poznala, že se tam chová jinak než doma, kde mluví „po našem“ čili těšinským dialektem, což je můj opravdový rodný jazyk. V češtině jsem se hledala, ale neměla jsem s ní problém jako s jazykem. Samozřejmě jsem mluvila krátce, takže jsem musela trénovat délky, ale to ostatně i všichni mi ostravští kolegové. Musím říct, že mluvit česky pro mě dodneška není přirozené a asi už ani nikdy nebude.

Viděla jste někdy Shakespeara v polštině?

Ano – a bylo to právě *Zkrocení zlé ženy*. Bohužel jsem to viděla jen ve filmové verzi dabované jedním člověkem, jak už to v polštině bývá. Ale i polská verze textu mi připadala zvukná a malebná jako v češtině, to se mi moc líbilo.

Takže byste si zahrála polskou Bianku?

Co se týká polské scény nebo polštiny vůbec, tak jsem otevřená všemu. Určitě bych do toho šla. Jsem strašně ráda, že příští sezonu budeme v NDM spolupracovat s polským režisérem Norbertem Rakowským z Opolí. Hru s ním sice budeme připravovat v češtině, ale já s ním budu určitě komunikovat polsky a asi budu i překládat ostatním.

Přítom ve hře *Naše třída s vážnou polskou tematikou, která se tuto sezonu hrála v Divadle Antonína Dvořáka, jste nehrála...*

To je pravda, ale byla jsem za to vlastně ráda. Chtěla jsem to vidět jako divák a moc jsem si to užila. Četla jsem i knížku a ta je snad ještě lepší, tu doporučuju.

Aktuálně hrajete roli ve *Zkrocení zlé ženy*, v *Shakespeareově komedii*. Co vás na ní baví?

Baví mě, že si v téhle hře můžeme dovolit všechno, můžeme dělat blbosti a přehánět. V našem zpracování

Já myslím, že ona o tom ani neví. Zajde ve svojí hře až příliš daleko a najednou se za něj prodá. Ale rozhodně má Lucenzia ráda a něco k němu cítí, to zase jo.

Má Bianca nějakou vlastnost, která je vám vyloženejší proti srsti?

Vlastně je mi její role docela sympatická. I když je pravda, že je dost rozmazlená a nekouká na city druhých...

Jaké máte jako herečka ráda role?

Nejsem typická herečka, co by jela na kariéru. Ani nemám vysněnou roli. Radši hraju vedlejší role než ty hlavní, což se docela málokdy vidí, ale já jsem ten typ. I na DAMU jsem si spíš vybírala vtipné služky, ty taky dodávají hrám příběh.

Na druhé straně ve *„Dvořákově“* už jste ztvárnila hlavní roli třeba v *Paní Bovaryové*...

Ta už mi zrovna byla přidělena a to já zase ráda přijmu. Paní Bovaryová se mi hrála moc dobře. Ale kdyby ji dostal někdo jiný, rozhodně bych nebyla naštvaná nebo závislivá. Já můžu klidně dostávat celou sezonu vedlejší role a budu spokojená, moc to neřeším. V tomhle jsem nenáročná.

« zpět na začátek